

GENESIS

PIERWSZA KSIĘGA MOJŻESZOWA

Stworzenie świata i człowieka

1 Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię.

2. A ziemia była pustkowiem i chaosem; ciemność była nad otchłanią, a Duch Boży unosił się nad powierzchnią wód.

3. I rzekł Bóg: Niech stanie się światłość. I stała się światłość.

II Kor. 4, 6

4. I widział Bóg, że światłość była dobra. Oddzielił tedy Bóg światłość od ciemności.

5. I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I nastął wieczór, i nastął poranek — dzień pierwszy.

6. Potem rzekł Bóg: Niech powstanie sklepienie pośród wód i niech oddzieli wody od wód!

7. Uczynił więc Bóg sklepienie, i oddzielił wody pod sklepieniem od wód nad sklepieniem; i tak się stało.

8. I nazwał Bóg sklepienie niebem. I nastął wieczór, i nastął poranek — dzień drugi.

II Piotra 3, 5

9. Potem rzekł Bóg: Niech się zbiorą wody spod nieba na jedno miejsce i niech się ukazuje suchy ląd! I tak się stało.

10. Wtedy nazwał Bóg suchy ląd ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. I widział Bóg, że to było dobre.

11. Potem rzekł Bóg: Niech się zazeleni ziemia zieloną trawą, wydającą nasienie i drzewem owocowym, rodzącym według rodzaju swego owoc, w którym jest jego nasienie na ziemi! I tak się stało.

12. I wydała ziemia zieleń, ziele wydające nasienie według rodzajów jego, i drzewo owocowe, w którym jest

nasienie według rodzaju jego. I widział Bóg, że to było dobre.

13. I nastął wieczór, i nastął poranek — dzień trzeci.

14. Potem rzekł Bóg: Niech powstaną światła na sklepieniu niebios, aby oddzielały dzień od nocy i były znakami dla oznaczania pór, dni i lat!

15. Niech będą światłami na sklepieniu niebios, aby świecić nad ziemią! I tak się stało.

16. I uczynił Bóg dwa wielkie światła: większe światło, aby rządziło dniem, i mniejsze światło, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy.

17. I umieścił je Bóg na sklepieniu niebios, aby świeciły nad ziemią.

18. I rządziły dniem i nocą oraz aby oddzielały światłość od ciemności. I widział Bóg, że to było dobre.

19. I nastął wieczór, i nastął poranek — dzień czwarty.

20. Potem rzekł Bóg: Niech zaroją się wody mrowiem istot żywych, a ptactwo niech lata nad ziemią pod sklepieniem niebios!

21. I stworzył Bóg wielkie potwory i wszelkie żywe, ruchliwe istoty, którymi zaroili się wody, według ich rodzajów, nadto wszelkie ptactwo skrzydlate według rodzajów jego; i widział Bóg, że to było dobre.

22. I błogosławił im Bóg mówiąc: Rozradzajcie się i rozmnażajcie się, i napełniajcie wody w morzach, a ptactwo niech się rozmnaża na ziemi!

23. I nastął wieczór, i nastął poranek — dzień piąty.

24. Potem rzekł Bóg: Niech wyda ziemia istotę żywą według rodzaju jej: bydło, płazy i dzikie zwierzęta według rodzajów ich. I tak się stało.

25. I uczynił Bóg dzikie zwierzęta według rodzajów ich, i bydło według rodzaju jego, i wszelkie ptazy ziemne według rodzajów ich; i widział Bóg, że to było dobre.

26. Potem rzekł Bóg: Uczynimy człowieka na obraz nasz, podobnego do nas i niech panuje nad rybami morskimi i nad ptactwem niebios, i nad bydem, i nad całą ziemią, i nad wszelkim płazem pełzającym po ziemi.

I Kor. 11, 7

27. I stworzył Bóg człowieka na obraz swój. Na obraz Boga stworzył go. Jako mężczyznę i niewiastę stworzył ich.

Mat. 19, 4 Mar. 10, 6

28. I błogosławił im Bóg, i rzekł do nich Bóg: Rozradzajcie się i rozmnażajcie się, i napelniajcie ziemię, i czyncie ją sobie poddaną; panujcie nad rybami morskimi i nad ptactwem niebios, i nad wszelkimi zwierzętami, które się poruszają po ziemi!

I Mojż. 5, 1—2

29. Potem rzekł Bóg: Oto daję wam wszelką roślinę wydającą nasienie na całej ziemi i wszelkie drzewa, których owoc ma w sobie nasienie: niech będzie dla was pokarmem!

30. Wszystkim zaś dzikim zwierzętom i wszelkiemu ptactwu niebios, i wszelkim płazom na ziemi, w których jest tchnienie życia, daję na pokarm wszystkie rośliny. I tak się stało.

31. I spojrział Bóg na wszystko, co uczynił, a było to bardzo dobre. I nastąpił wieczór, i nastąpił poranek — dzień szósty.

2 Tak zostały ukończone niebo i ziemia oraz cały ich zastęp.

2. I ukończył Bóg w siódmym dniu dzieło swoje, które uczynił, i odpoczął dnia siódmego od wszelkiego dzieła, które uczynił. Hebr. 4, 4, 10

3. I pobłogosławił Bóg dzień siódmy, i poświęcił go, bo w nim odpoczął od wszelkiego dzieła swego, którego Bóg dokonał w stworzeniu. II Mojż. 20, 11

4. Takie były dzieje nieba i ziemi podczas ich stworzenia. W dniu, kiedy Pan Bóg uczynił ziemię i niebo,

5. A jeszcze nie było żadnego krzewu polnego na ziemi ani nie wyrosło żadne

ziele polne, bo Pan Bóg nie spuścił deszczu na ziemię i nie było człowieka, który by uprawiał rolę,

6. A tylko mgła wydobywała się z ziemi i zwilżała całą powierzchnię gleby,

7. Ukształtował Pan Bóg człowieka z prochu ziemi i tchnął w nozdrza jego dech życia. Wtedy stał się człowiek istotą żywą. I Kor. 15, 45

Ogród w Edenie

8. Potem zasadził Pan Bóg ogród w Edenie, na wschodzie. Tam umieścił człowieka, którego stworzył.

9. I sprawił Pan Bóg, że wyrosło z ziemi wszelkie drzewo przyjemne do oglądania i dobre do jedzenia oraz drzewo życia w środku ogrodu i drzewo poznania dobra i zła. Obj. 2, 7; 22, 2, 14

10. A rzeka wypływała z Edenu, aby nawadniać ogród. Potem rozdzielała się na cztery odnogi.

11. Nazwa pierwszej: Pizon. To ta, która opływa cały kraj Chawila, gdzie jest złoto,

12. A złoto tego kraju jest wyborne. Tam jest żywica bdellium i kamień onyksowy.

13. Nazwa drugiej rzeki: Gichon. To ta, która opływa cały kraj Kusz.

14. A nazwa trzeciej rzeki: Chiddekel. To ta, która płynie na wschód od Asyrii. Czwartą zaś rzeką jest Eufrat.

15. I wziął Pan Bóg człowieka i osadził go w ogrodzie Eden, aby go uprawiał i strzegł.

16. I dał Pan Bóg człowiekowi taki rozkaz: Z każdego drzewa tego ogrodu możesz jeść,

17. Ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz.

18. Potem rzekł Pan Bóg: Niedobrze jest człowiekowi, gdy jest sam. Uczynię mu pomoc odpowiednią dla niego.

19. Utworzył więc Pan Bóg z ziemi wszelkie dzikie zwierzęta i wszelkie ptactwo niebios i przyprowadził do człowieka, aby zobaczyć, jak je nazwie, a każda istota żywa miała mieć taką nazwę, jaką nada jej człowiek.

20. Nadał tedy człowiek nazwy wszelkiemu bydłu i ptactwu niebios, i wszelkim dzikim zwierzętom. Iecz dla czło-

wieka nie znalazła się pomoc dla niego odpowiednia.

21. Wtedy zesłał Pan Bóg głęboki sen na człowieka, tak że zasnął. Potem wyjął jedno z jego żeber i wypełnił ciałem to miejsce.

22. A z żebra, które wyjął z człowieka, ukształtował Pan Bóg kobietę i przyprowadził ją do człowieka.

23. Wtedy rzekł człowiek: Ta dopiero jest kością z kości moich i ciałem z ciała mojego. Będzie się nazywała mężatką, gdyż z męża została wzięta.

24. Dlatego opuści mąż ojca swego i matkę swoją i złączy się z żoną swoją, i staną się jednym ciałem.

Mat. 19, 5 Mar. 10, 7—8 I Kor. 6, 16
Ef. 5, 31

25. A człowiek i jego żona byli oboje nadzy, lecz nie wstydzili się.

Upadek pierwszych ludzi

3 A wąż był chytrzejszy niż wszystkie dzikie zwierzęta, które uczynił Pan Bóg. I rzekł do kobiety: Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie ze wszystkich drzew ogrodu wolno wam jeść?

2. A kobieta odpowiedziała wężowi: Możemy jeść owoce z drzew ogrodu,

3. Tylko o owocu drzewa, które jest w środku ogrodu, rzekł Bóg: Nie wolno wam z niego jeść ani się go dotykać, abyście nie umarli.

4. Na to rzekł wąż do kobiety: Na pewno nie umrzecie,

5. Lecz Bóg wie, że gdy tylko zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie jak Bóg, znający dobro i zło.

6. A gdy kobieta zobaczyła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia i że były miłe dla oczu, i godne pożądania dla zdobycia mądrości, zerwała z niego owoc i jadła. Dała też mężowi swemu, który był z nią, i on też jadł.

7. Wtedy otworzyły się oczy im obojgu i poznali, że są nadzy. Spletli więc liście figowe i zrobili sobie przepaski.

8. A gdy usłyszeli szelest Pana Boga przechadzającego się po ogrodzie w powietrzu dziennym, skrył się Adam z żoną swoją przed Panem Bogiem wśród drzew ogrodu.

9. Lecz Pan Bóg zawołał na Adama i rzekł do niego: Gdzie jesteś?

10. A on odpowiedział: Usłyszałem szelest twój w ogrodzie i zląkłem się, gdyż jestem nagi, dlatego skryłem się.

11. Wtedy rzekł Bóg: Kto ci powiedział, że jesteś nagi? Czy jadłeś z drzewa, z którego zakazałem ci jeść?

12. Na to rzekł Adam: Kobieta, którą mi dałeś, aby była ze mną, dała mi z tego drzewa i jadłem.

13. Wtedy rzekł Pan Bóg do kobiety: Dlaczego to uczyniłaś? I odpowiedziała kobieta: Wąż mnie zwiódł i jadłam.

II Kor. 11, 3 I Tym. 2, 14

14. Wtedy rzekł Pan Bóg do węża: Ponieważ to uczyniłaś, będziesz przeklęta wśród wszelkiego bydła i wszelkiego dzikiego zwierza. Na brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po wszystkie dni życia swego!

15. I ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem; ono zdepcze ci głowę, a ty ukąsisz je w piętę.

Obj. 12, 17

16. Do kobiety zaś rzekł: Pomnożę dolegliwości brzemienności twojej, w bólach będziesz rodziła dzieci, mimo to ku mężowi twemu pociągając cię będą pragnienia twoje, on zaś będzie panował nad tobą.

17. A do Adama rzekł: Ponieważ usłuchałeś głosu żony swojej i jadłeś z drzewa, z którego ci zabroniłem, mówiąc: Nie wolno ci jeść z niego, przeklęta niech będzie ziemia z powodu ciebie! W mozole żywić się będziesz z niej po wszystkie dni życia swego!

18. Ciernie i osty rodzić ci będzie i żywić się będziesz ziemię polnym.

Hebr. 6, 8

19. W pocie oblicza twego będziesz jadł chleb, aż wrócisz do ziemi, z której zostałeś wzięty; bo prochem jesteś i w proch się obrócisz.

20. I nazwał Adam żonę swoją Ewa, gdyż ona była matką wszystkich żyjących.

21. I uczynił Pan Bóg Adamowi i jego żonie odzienie ze skór, i przyodział ich.

22. I rzekł Pan Bóg: Oto człowiek stał się taki jak my: zna dobro i zło. Byleby tylko nie wyciągnął teraz ręki swej i nie zerwał owocu także z drzewa życia, i nie zjadł, a potem żył na wieki!

Obj. 22, 14

23. Odprawił go więc Pan Bóg z ogrodu Eden, aby uprawiał ziemię, z której został wzięty.

24. I tak wygnał człowieka, a na wschód od ogrodu Eden umieścił cheruby i płomienisty miecz wirujący, aby strzegły drogi do drzewa życia.

B I B L I A

to jest

P I S M O Ś W I Ę T E
S T A R E G O I N O W E G O
T E S T A M E N T U

Z A P O K R Y F A M I
B R Y T Y J S K I E I Z A G R A N I C Z N E
T O W A R Z Y S T W O B I B L I J N E
W A R S Z A W A 1990